LOCUL II : R. F. GERMANĂ

LOCUL III : PORTUGALIA

LOCUL IV : U.R.S.S.

Încep discuțiile, urmează concluziile

CAMPIONATUL MONDIAL... CONTINUĂ!

Campionatul mondial de fotbal a luat sfîrșit sîmbătă pe stadionul Wembley cu victoria meritată a țării gazdă, a echipei Angliei, cîștigătoare pentru prima oară a titlului suprem în sportul pe care l-a dăruit lumii întregi.

Milioane de televizoare de pe întreg globul pămîntesc au redat, fie în transmisie directă, fie în reluarea filmului, cele 120 de minute de admirabilă luptă sportivă din terenul de joc, de încleștare și dramatism, care au făcut din acest meci prelungit o culme a acestei ediții a Campionatului mondial.

Ne-am așteptat ca acest ultim joc dintre reprezentativele Angliei și R. F. Germane să fie mai deosebit decît ceea ce văzusem pînă atunci, nu ne-am așteptat însă ca cei 22 de fotbaliști să aducă atît dinamism finalei, să fie capabili de atîta efort prelungit care să egaleze cele mai sufocante și palpitante momente petrecute pe stadioane în alte campionate mondiale și în jocuri olimpice.

Cine a văzut de aproape dezolarea echipei engleze cînd Weber a egalat în minutul 90 și a obținut prelungirea finalei sau satisfacția parcă înspăimîntată a echipei vest-germane, și-a putut da seama că în cele 30 de minute care vor urma, Cupa va fi cucerită de fotbaliștii care vor avea mai multe resurse fizice și morale. Și aceștia au fost englezii

Ne-am luat la revedere de la Stadionul Wembley după ce vacarmul plecării spre oraș se mai potolise. Vînzătorii de amintiri începuseră să facă reduceri și să se pregătească și ei de plecare. Cumpărătorii se răriseră. Ultimele șiruri de spectatori se îndreptau spre metrou și ultimele mașini își făceau loc, la pas, spre calea de acces, spre centrul Londrei.

Antrenorii români și-au dat întîlnire în fața intrării E și au pornit, ca de obicei, împreună, discutînd finala. A fost un bun prilej să le cunoaștem unele păreri pe care le publicăm, pe scurt, alăturat.

Concluzii? Atît de repede nu este încă posibil. Impresiile se suprapun, unele se contrazic, altele nu se clarifică, un noian de idei, de faze, un șir lung de fotbaliști și de procedee, se succed fără încetare, se frămîntă neîncetat. De aceea antrenorii cer timp pentru concluzii definitive. Caietele s-au umplut de însemnări luate în toate grupele, în sferturile de finală, la semifinale și la finală. Intrarea în vîrtejul de impresii trebuie clarificată.

Atmosfera jocurilor, bucuriile și dramele din teren, momentele scandaloase, toate aceste se rețin ca un film captivant. Campionatul a fost plin însă de momente contradictorii. Unele constatări au decis pe altele. În 32 de meciuri s-a jucat atît de diferit, comportarea echipelor și jucătorilor a fost atît de oscilantă încît nu poate fi vorba de o linie unitară a acestui Campionat mondial care este foarte controversat.

Ce fel de fotbal să jucăm? Fotbal pur, eminamente tehnic, sau fotbalul atletic, plin de vitalitate? Fără îndoială că ideal e să-l îmbinăm, dar iată că acest campionat a arătat fără posibilitate de tăgadă, că tocmai această legătură este o operație foarte delicată.

Echipa Angliei a cîștigat campionatul și pentru considerentul că a îmbinat cel mai bine valoarea fotbalistilor ei cu capacitatea sporită de luptă. Și a putut s-o facă deoarece în fotbalul englez durata campionatului este foarte lungă, apropie dublă decît în campionatul nostru.

Trebuie deci să crestem fotbaliști buni tehnicieni, dar și sportivi cu o mare capacitate de luptă și rezistență.

Obișnuiți pînă acum cu așezările 4-2-4 și 4-3-3, ca litera de evanghelie, am constatat cu toții la Londra, că dispozitivul echipelor a fost foarte variat, în funcție de calitățile jucătorilor care compun echipa și de replica adversarilor.

Am văzut cum jucătorii se orientează în funcție de faza de joc produsă la un moment dat, în raport de tactica și randamentul adversarului. **Am simțit din tribune cum fotbalistul de clasă gîndește fiecare moment de joc, cum creează o fază și cum schimbă cursul jocului cu personalitatea lui și cum partenerii de joc răspund unei astfel de acțiuni, pentru ca la rîndul lor să devină creatori și apoi din nou jucători de legătură sau executanți unei idei bine gîndită individual și prelucrată colectiv.**

Dacă vom învăța pe tinerii noștri jucători să gîndească mai bine, vom reuși și mai mult decît pînă acum în fotbal, dar aceasta realizare va fi în funcție de posedarea tehnicii la înalt nivel și de o capacitate fizică de joc integrală.

Numai așa vom putea avea mai mulți fotbaliști cu personalitate, cu autoritate în echipe, jucători de bază care să ne ferească de cunoscutele oscilații de formă.

Dar, cum să-i realizăm mai bine? Iată la ce trebuie să răspundem în curînd!

★

Arbitrajul a fost foarte mult discutat în presă. Au fost și unele erori de arbitraj, chiar și în finală, cînd ambele echipe au fost dezavantajate de decizii, însă trebuie reținut în primul rînd faptul că s-a dat importanță maximă elementului intențional, așa cum specifică regulamentul.

Fault intențional sau neintențional, henț voluntar sau involuntar, iată cheia ce stabilește arbitrul în primul rînd. Ca o trăsătură generală a arbitrajelor a fost aceasta preocupare a arbitrilor de a face o disjuncție netă între infracțiunea voluntară și involuntară, de a stăvili jocul periculos prin avertismente și eliminări.

Nouă ni s-a părut exagerat să vedem arbitri care nu-oprese jocul dacă un jucător s-a accidentat într-o fază apreciată de el regulamentară, dar peste cîteva jocuri am observat că în majoritatea cazurilor ei au avut dreptate, deoarece fotbaliștii în cauză s-au sculat destul de repede și au intrat în joc. Unii se loviseră ușor fie din vina lor, iar alții, așa cum au procedat din păcate și fotbaliști renumiți, au simulat accidentări.

★

Meci de meci am simțit cum toate compartimentele jocului de fotbal sînt puse parcă la un examen radioscopic, cum fiecare fibră a acestui sport a fost verificată în Campionatul mondial.

Ne vom strădui să extragem esența din cele constatate la campionatul mondial, să prelucrăm cu discernămînt tot ceea ce a fost valoros, să mobilizăm antrenorii și echipele la punerea în practică cît mai repede și cît mai eficace a concluziilor ce se vor definitiva în curînd, să contribuim cu toții pentru ca la viitoarea ediție a Campionatului mondial — 1970 Mexico, reprezentativa țării noastre să fie și ea prezentă în turneul final.

Aurel NEAGU

CIFRE DIN FINALA

ANGLIA		R. F. GERMANĂ	
ȘUTURI LA POARTA : 45 (4 goluri, o bară, 10 apărate de portar, 6 blocate de apărători, 3 respinse de portar, 21 pe lîngă și peste poartă).	CORNERE : 6 FAULTURI : 19 HENȚURI : 3 PATRUNDERI IN CAREU : 36 OFSAIDURI : 4 LOVITURI DE LA POARTA : 16 MINGI DATE AFARA : 53.	ȘUTURI LA POARTA : 37 (două goluri, 9 apărate de portar, 9 blocate de apărători, 5 respinse de portar, 12 pe lîngă și peste poartă).	CORNERE : 12 FAULTURI : 13 HENȚURI : 3 PATRUNDERI IN CAREU : 19 OFSAIDURI : 4 LOVITURI DE LA POARTA : 24 MINGI DATE AFARA : 54.

CU CE IMPRESII VĂ ÎNAPOIAȚI ACASĂ?

TREI ANTRENORI ROMÂNI DESPRE TURNEUL FINAL AL C. M.

La sfîrșitul turneului final al Campionatului mondial ne-am adresat cîtorva dintre antrenorii români, prezenți la această pasionantă întrecere, cu următoarele cinci întrebări :

1. Ce valoare acordați finalei și cum o apreciați față de a celorlalte jocuri vizionate ?
2. Este meritată victoria echipei Angliei și de ce ?
3. Care este impresia dvs. generală asupra campionatului, după această finală ?
4. Ce învățăminte ați tras cu ocazia diferitelor meciuri la care ați asistat ?
5. Ce „echipă a lumii" puteți alcătui ?

Redăm mai jos răspunsurile primite :

ANGELO NICULESCU, președintele Colegiului de antrenori

● **Finala s-a ridicat la un bun nivel, fiind una din finalirile cele mai valoroase. Acest nivel a fost purtate în urcă în la o poziția la alta, de joc a fost variată, în mod constructiv și eficace, solicitînd la maximum îndeminarea și priceperea fiecărui jucător în folosul jocului și al unei bune finalizări. Dacă partidele Ungaria — Brazilia rămîne cea mai bună din acest campionat, atunci pot afirma că și finala a atins acest nivel. De altfel a și întrunit sufragii unanime.**

● **Echipa Angliei a avut un „plus" față de reprezentativa R. F. Germane : a desfășurat acțiuni de joc mai rapide, mai periculoase și a avut o mai mare perioadă de dominare. A fost bine pregătită, avînd o excelență condiție fizică, ceea ce i-a permis să desfășoare un joc în permanentă mișcare, cu viteză sporită în zona de finalizare, cu procedee tehnice bine executate, al căror continut tactic a surprins deseori echipa vest-germană. Jucătorii englezi s-au apărat și au atacat supranumeric, avînd o mare forță de șoc, grație unor deosebite resurse de energie. Din punct de vedere al conceptiei de joc însă, echipa nu a atins un nivel corespunzător. Am remarcat în special că pasa decisivă, folosită cu precădere în adîncime și mai ales pe sus, în fața porții, a pus atacul propriu în luptă directă, însă cu perspectivă minimă de reușită, cu apărarea adversă, care este favorizată în asemenea condiții de un plasament mai bun și posibilități de joc cu capul.**

● **Acest campionat a atins o treaptă superioară sub toate aspectele. A fost bine organizat, asigurîndu-se bune condiții de desfășurare a jocurilor tăerenuri excelente, cantonamente cu mijloace de transport și comunicații, birou de informare etc.). S-a creat o atmosferă propice acestui campionat, la a cărui reușită au contribuit toți factorii locali.**

Din punct de vedere al jocului, campionatul a clarificat o dată pentru totdeauna importanța continuității jocului, cu accent dominant asupra formei din așezare pe teren a jucătorilor, existentă numai la începutul partidei. Sistemul este subordonat continuității jocului prin mărirea elasticității echipei și prin dezvoltarea mobilității jucătorilor. A CRESCUT LA MAXIMUM RAZA DE ACȚIUNE A FIECĂRUI JUCĂTOR. În general, jucătorii numai joacă în raport cu posturile din echipă ci cu fața de joc. Aparițiia surprinzător de eficace a devenit o caracteristică a fotbalului modern. Mobilitatea jucătorilor este foarte mare. astfel că ei participă activ atît în apărare, cît și în atac.

● **În primul rînd că documentarea și tinerea pasului cu evoluția fotbalului sînt foarte necesare. Apoi : pregătirea multilaterală a jucătorilor (pe mai multe posturi) ; adaptarea jucătorilor la joc în funcție de faze ; creșterea la maximum a elasticității echipei ; dezvoltarea mobilității jucătorilor și participarea lor, în mod rațional și variat, la cele două faze ale jocului (atac și apărare) ; organizarea în comun formitate cu particularitățile jucătorilor ; pregătirea „rețetei" împotriva „rețetei" adversului în timpul jocului.**

● **IAȘIN (U.R.S.S.) — TROCHE (Uruguay), J. CHARLTON (Anglia), SCHNEELINGER (R. F. Germană), E. BECKENBAUER (R. F. Germană), E. CHARLTON (Anglia) — HALLER (R. F. Germană), EUSEBIO (Portugalia), ALBERT (Ungaria), (U.R.S.S.).**

ILIE OANA, antrenorul principal al echipei naționale

● **Consider că finala a fost depășită ca valoare tehnică de grupa B (și în special de Argentina — R. F. Germania) și de semifinala Anglia — Portugalia, care a avut un dinamic. Viteza de deplasare a fost în general mijlocie, dirija mingea spre culoarele libere și periculoase, cînd la Hurst și Hunt, cînd la cele două „vîrfuri", cînd la cele două aripi. Schimbarea jocului se făcea după o prealabilă „sită" la centru după care urma o pasă lungă sau o centrare pe sus pentru preluare cu capul. Un joc simplu, studiat foarte insistentgata de a fi reconstituit în felul cunoscut, dacă adversarul ar fi implicat. Regularitatea acțiunilor, simplitatea, forța și acționarea pe aripi, la englezi, și pe centru, la vest-germani, au fost caracteristice. Inevitabilele erori au fost și ele prezente. Pe scurt, un stil de joc sobru, fără inflorituri.**

● **Victoria este meritată tocmai prin aceste trăsături, la care se adaugă o forță de joc, ritm și echilibru pe toate compartimentele neobișnuite. În cele două prelungiri ritmul a fost mărit de echipa lui Bobby Charlton.**

Nu a fost o victorie a artei, ci a voinței, vigoarei și... a antrenamentului.

● **Se pot spune și bune și rele despre acest campionat. El este însă, un pas înainte SPRE FOTBALUL REALIST, ATLETIC, IN CARE TOȚI JUCĂTORII SE MIȘCĂ, PARTICIPĂ DEOPOTRIVĂ ÎN ATAC ȘI APĂRARE. A fost mai puțină artă a tehnicii, dîrz și sudamericani au etalat-o din plin, plăcut și cu dezinvoltură.**

Au fost jucători mari, vedete adevărate, care au reușit întregul joc, tactica și spiritul competițional ale echipei. Veritabili pivoți, în jurul cărora au gravitat colegii lor : Bobby Charlton, Beckenbauer, Viera, Rocha, Ratiin, Eusebio, Torres, Coluna, Cislenko, Bonnel. Hausser, Diaz, Padilla, Bene, Albert, Meszöly etc. etc.

NICOLAE PETRESCU, antrenor federal

● **Finala a constituit meciul cel mai bun de la Londra și unul din cele mai bune ale campionatului. Un joc cu faze clare, în care atacul englez s-a desfășurat simplu, combativ și periculos, deși apărarea supranumerică a echipei R.F. Germane a fost un adevărat zid. De remarcat pregătirea permanentă a atacului prin Bobby Charlton în mijlocul terenului. Bobby Charlton, cu clarviziunea lui excepțională, dirija mingea spre culoarele libere și periculoase, cînd la Hurst și Hunt, cînd la cele două „vîrfuri", cînd la cele două aripi. Schimbarea jocului se făcea după o prealabilă „sită" la centru după care urma o pasă lungă sau o centrare pe sus pentru preluare cu capul. Un joc simplu, studiat foarte insistentgata de a fi reconstituit în felul cunoscut, dacă adversarul ar fi implicat. Regularitatea acțiunilor, simplitatea, forța și acționarea pe aripi, la englezi, și pe centru, la vest-germani, au fost caracteristice. Inevitabilele erori au fost și ele prezente. Pe scurt, un stil de joc sobru, fără inflorituri.**

● **IAȘIN (U.R.S.S.) — HOTTGES (R. F. Germană), J. CHARLTON (Anglia), MOORE (Anglia), SCHNELLINGER (R. F. Germană) — BECKENBAUER (R. F. Germană), E. CHARLTON (Anglia) — BENE (Ungaria). EUSEBIO (Portugalia), HURST (Anglia), CISLENKO (U.R.S.S.)**

DUPĂ MAREA FINALĂ

Sînt puține zile de cînd pe Mecca fotbalului — Wembley — într-un decor multicolor, entuziast și plin de inedit s-a disputat finala celei de a VIII-a ediții a Campionatului Mondial de fotbal ce avea să consfințească victoria echipei gazdă : Anglia !

Acesta fiind primul ei succes de mare prestigiu dintr-o viață fotbalistică ce a început cu mai mult de 100 ani în legendara tavernă Freemanson din Londra, merită acum o subliniere în plus.

Într-adevăr, finala a entuziasmat. Căci echipele Angliei și R.F.G., creditate pe bună dreptate ca două echipe tenace, cu jucători atletici, a căror orientare de concepție era inedită, ajunseseră aici în urma unor meciuri epuizante, duse în condiții diferite și beneficiind pe rînd de aportul unor factori externi, inevitabili în asemenea situații.

Dacă am spus de la început că finala a entuziasmat, am făcut-o ca o mărturie a aprecierilor unanime, datorită : DRAMATISMULUI LUPTEI PENTRU A SE CUNOAȘTE ÎNVINGĂTORUL (necesitînd chiar prelungiri), INCERTITUDINII REZULTATULUI (golurile, fiind care mai de care mai neprevăzute), MAGNIFICEI DĂRUIRI ALE CĂREI LIMITE AU AJUNS ÎN FINAL SĂ EPUIZEZE TOTAL PE UNII JUCĂTORI, DAR MAI ALES PRIN ACURATEȚEA EXECUȚIILOR celor ce nu s-au sfiit nici odată să-și întindă mîna în semn de simbol al loialității luptei pentru întîietate.

Charlton și Beckenbauer au jucat, dar...

Duelul lor fotbalistic așteptat în acest meci, n-a avut loc, căci din primele minute s-a despărțit rolul de paznic permanent al lui Beckenbauer (acest excepțional jucător al fotbalului german actual, care pînă la finală făcuse furori), pus să-l neutralizeze complet pe Bobby Charlton. Operînd amîndoi în mijlocul terenului (ca organizatori de joc), au urcat treaptă cu treaptă, din serie pînă în finală, ca pentru a ocupa fiecare primul loc. Acum însă, urmărindu-se reciproc (ca două umbre), dar cu totală preocupare din partea lui Beckenbauer în special, ofensiva oaspeților a fost slăbită foarte mult, fiindcă el n-a mai putut să-și aducă aportul cunoscut. Dacă mai adăugăm la aceasta și faptul că alt pion ofensiv — Haller — s-a „stins" încă din prima repriză, avem imaginea controlului insuficient în mijlocul terenului și explicația de ce apărarea imediată a echipei R.F.G. a primit patru goluri. Din această eroare tactică au avut de cîștigat englezi, care — construind pe marginea terenului, prin prezența permanentă în atac a fundașilor laterali Wilson și Cohen — au micșorat zona de contraatac din mijloc a coordonatorului lor Bobby Charlton la proporții mult mai reduse.

Dacă Beckenbauer, de pe postul de mijlocaș, a reușit pînă în finală să articuleze ofensiva, exprimîndu-și gesturile cu o ușurință rar întîlnită, imprimînd pașelor sale efecte, datorită mai ales exteriorului picturoul drept și pătrunzînd pentru a și marca goluri, acum, plimbat de adversarul său în „pătrățel" pe toată durata jocului, n-a mai fost prezent în acțiuni, fapt ce a permis ca în reprize a doua, și mai ales în prelungiri, Anglia să-și merite succesul.

În schimb, Bobby Charlton, care reușise pînă acum să ne convingă că, prin jocul lui, Anglia poate să practice un fotbal virtuos și mai plin de imaginație, plăcut, strașnic (dar în limitele celei mai perfecte sportivități) și-a trunchiat adversarul „cumințe" în ultima zonă defensivă. Iar rarele lui servicii au fost departe de a fi incunoscute de succes, cu atît mai mult cu cît o dată scăpat de „umbra" lui, dădea peste Schultz.

...Ball și Overath s-au consacrat

Prin Uwe Seeler, „berbece" pus să spargă zidurile puternice ale apărărilor adverse, și prin Schultz, păstrat permanent rezervă în liniile defensive, echipa vest-germană a vrut să se păstreze în plutonul echipelor ce-și betonează jocul. Numai că, în Anglia, jocul echipei vest-germane a căutat să se scuture de aceasta concepție retrogradă, prin maniera jetată în unele acțiuni de a servi pe virtuoși jucători, răbdători pînă ici în a se supune concepției la care erau obligați să adere. Cînd fac aceste aprecieri, îmi defilează prin fată numele jucătorilor Haller, Held, Weber, Beckenbauer și acum Overath. Căci, în această finală, unde jocului nu i-a lipsit nici o portițiune din suprafața terenului, echipa vest-germană, pusă să respecte consemnele, a ajuns din ce în ce mai la un vicleu. Schnellinger, în cursa lui de urmărire a micuțului Ball, a ajuns din fundaș lateral simplu chiar... extrem dreapta !! Un efort dublu, plătit și de el pînă la sfîrșit, cînd la golul trei a fost pierdut pe drum în cursa de urmărire fără sfîrșit a lui Ball, la o minge trimisă de Stiles, chiar de la locul unde Schnellinger ar fi trebuit să acționeze. Apoi, echipa vest-germană, lăsînd distanțe mari între linia de fundași (cantonați permanent în fața porții în număr mare) și cea a proprilor înaintași, a uzat prematur pe unii jucători din mijloc. O dată prin faptul că fundașii laterali n-au controlat și zonele din față ; apoi, pentru că cei puși să facă „naveta" între linia de fundași și înaintași, parcurgeau distanțe ce uneori au atins și 70 de metri. Or, echipa germană, lipsită prea curînd (după cum am mai văzut) de aportul experimentatului Haller, epuizat timpuriu datorită extraordinarei risipe de energie depusă în prima repriză, de faptul că Beckenbauer juca „melodia" ce i-o impunea adversarul (care a știut ce

GOLURILE CAMPIONILOR MONDIALI

MIN. 18 : HURST : 1-1

MIN. 77 : PETERS 2-1

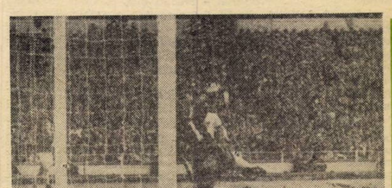

MIN. 100 : HURST 3-2

MIN. 120 : HURST 4-2